

Проект вноситься
народними депутатами України

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про проведення люстрації в Україні

Верховна Рада України від імені Українського народу – громадян України всіх національностей,

виражаючи волю Українського народу щодо необхідності проведення докорінного очищення державної влади (люстрації),

усвідомлюючи обов'язок держави – захищати життя людини та забезпечувати реалізацію усіх прав та свобод України, гарантованих Конституцією України,

беручи до уваги, що у період з 25 лютого 2010 року по 22 лютого 2014 року в Україні відбулися:

факти масового вбивства та каліцтва громадян, які реалізовували своє невід'ємне конституційне право збиратися мирно та висловлювати свою незгоду із діями держави та її посадових осіб, до вчинення якого причетні вищі посадові особи держави та працівники правоохоронних органів,

факти масового, безпідставного та системного обмеження невід'ємного конституційного права на свободу мирних зібрань працівниками правоохоронних органів та органами судової влади,

факти масового, безпідставного та системного застосування працівниками правоохоронних органів заходів фізичного впливу, спеціальних засобів та вогнепальної зброї до мирних громадян,

факти масового необґрунтованого позбавлення волі та арештів невинних громадян на підставі завідомо неправосудних рішень судів,

факти масового викрадення, зникнення громадян, застосування до них тортур, у тому числі, за участю правоохоронних органів та агентів іноземних держав,

факти масового знищення та пошкодження майна громадян,

факти масового перешкоджання діяльності професійних

журналістів, які намагалися висвітлювати події в Україні,
інші факти численних та масових порушень прав громадян,
гарантованих Конституцією України,
враховуючи, що вказані факти спричинені:
діяльністю вищих посадових осіб держави, які намагалися
повалити конституційний лад в Україні, використовуючи правоохоронні
органи та суди проти Українського народу,
діяльністю агентів Російської Федерації, спрямованою на
дестабілізацію ситуації в Україні та розпалюванні громадянської війни в
державі,
масовою корупцією, яка є несумісною із виконанням посадовими
особами органів державної влади та органів місцевого самоврядування
покладених на них обов'язків,
зрощенням органів державної влади, у тому числі
правоохоронних органів із організованими злочинними групами,
не відстороненням від займаних посад в органах державної
влади колишніх працівників КДБ СРСР та осіб, відповідальних за
масові репресії та переслідування за політичними, соціальними,
національними та релігійними ознаками,
зважаючи на те, що вказана ситуація загрожує територіальній
цілісності та безпеці України, життю та здоров'ю громадян України,
приймає цей Закон, який визначає правові та організаційні засади
проведення люстрації, організацію, повноваження та порядок
діяльності органів люстрації.

РОЗДІЛ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

Люстрація — визначений цим Законом надзвичайний порядок встановлення заборони обіймати посади в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, підприємствах, установах та організаціях особам, визначеним цим Законом.

Люстраційна декларація – документ встановленої форми, в якому суб'єкт люстрації повідомляє органу люстрації про наявність або відсутність підстав для застосування щодо нього звільнення та/або заборони обіймати посади в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, державних підприємствах, установах, організаціях.

Люстраційний запит – запит, який направляє орган люстрації до правоохоронних органів, органів державної влади й місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, вищих навчальних закладів незалежно від форми власності з метою перевірки достовірності інформації, поданої суб'єктом люстрації в люстраційній декларації.

Люстраційний реєстр – державний реєстр громадян України, в якому міститься інформація про проходження процедури люстрації в установленому Законом порядку.

Люстрована особа – особа, якій за наслідками люстрації заборонено обіймати посади в об'єктах люстрації та/або яка підлягає звільненню.

Кандидат в члени органу люстрації – особа, яка запропонована громадською організацією і відповідає вимогам цього закону;

Орган люстрації – орган державної влади зі спеціальним статусом, уповноважений на проведення люстрації у відповідності з цим Законом.

Персональна справа суб'єкта люстрації – сукупність усіх документів (люстраційна декларація, свідчення осіб, відповіді уповноважених органів на люстраційний запит органу люстрації тощо), зібраних органом люстрації щодо суб'єкта люстрації.

Суб'єкт люстрації – громадянин України, який обіймає або претендує на зайняття посади або обрання на неї, відносно якого обов'язково проводиться люстрація у відповідності до цього Закону.

Об'єкт люстрації – Президент України, орган державної влади, орган місцевого самоврядування, підприємство, установа та організація, посадові особи якого підлягають люстрації у порядку визначеному цим Законом.

Інші терміни вживаються у значеннях, визначених законами України.

Стаття 2. Мета люстрації

Люстрація в Україні проводиться з метою повернення довіри суспільства до об'єктів люстрації та забезпечення належного виконання об'єктами люстрації функцій, покладених на них відповідно до чинного законодавства.

Стаття 3. Основні принципи люстрації

Проведення люстрації ґрунтується на принципах надзвичайності правових заходів люстрації, верховенства права, законності, гуманізму і соціальної справедливості, повноти, об'єктивності і неупередженості, відкритості та гласності, компетентності та професіоналізму, невідворотності настання визначеної законом відповідальності у разі порушення вимог закону.

Надзвичайність правових заходів полягає у тому, що:

1. Виборче законодавство, законодавство про статус народного депутата України, законодавство про статус депутатів місцевих рад, законодавство про статус суддів, трудове законодавство, інше законодавство, яким визначається статус суб'єкта люстрації чи особи яка претендує на заняття посади в об'єкті люстрації, законодавство яке регулює порядок поведження із інформацією з обмеженим доступом, щодо суб'єкта люстрації, законодавство про виконавче провадження, інше законодавство застосовується в частині, що не суперечить цьому Закону.
2. Застосування щодо суб'єкта люстрації процедури люстрації не виключає притягнення її до кримінальної чи адміністративної відповідальності.

3. Докази, зібрані органом люстрації, які вказують на наявність у діянні суб'єкта люстрації складу злочину чи складу адміністративного правопорушення, підлягають дослідженню й оцінці у загальному порядку, передбаченому відповідним процесуальним законодавством.

Стаття 4. Суб'єкти люстрації

До суб'єктів люстрації належать:

- 1) Президент України, Голова адміністрації Президента України та його заступники, службові особи адміністрації Президента України;
- 2) Голова Верховної Ради України, його Перший заступник та заступник, службові особи апарату Верховної Ради України;
- 3) Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, державні службовці Апарату Прем'єр-міністра України, службові особи секретаріату Кабінету Міністрів України;
- 4) Міністри, їх заступники, керівники департаментів, фондів, служб, управлінь, центрів, комісій, комітетів, агентств, агенцій, інспекцій, спілок, бюро державних форм власності, та їх заступники;
- 5) Секретар Ради національної безпеки і оборони України та його заступники;
- 6) Керівники центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, їх заступники, керівники департаментів та управлінь та їх заступники;
- 7) Голови місцевих державних адміністрацій та їх заступники, керівники департаментів та управлінь місцевих державних адміністрацій;
- 8) Голова Служби безпеки України та його заступники, керівники департаментів і управлінь та їх заступники;
- 9) Генеральний прокурор України та його заступники, керівники департаментів і управлінь та їх заступники. Прокурори Автономної Республіки Крим, областей, м. Києва та м. Севастополь, та їх заступники. Прокурор та заступники прокурора Дніпровської екологічної прокуратури.
- 10) Голова Національного банку України та його заступники, члени Ради Національного банку України, члени Правління Національного банку

України, керівники департаментів і управлінь та їх заступники;

11) Голова Рахункової палати України, та його заступники, секретар Рахункової палати України, керівники департаментів та управлінь та їх заступники;

12) Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, керівник його апарату та його заступники, представники Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

13) Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, та його заступники;

14) Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, та його заступники;

15) народні депутати України та помічники народних депутатів України, на яких поширюється дія Закону України «Про державну службу». Депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати місцевих рад;

16) судді Конституційного Суду України та їх помічники, інші професійні судді;

17) голова, члени, дисциплінарні інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

18) голова, заступник голови, секретарі секцій Вищої ради юстиції, а також інші члени Вищої ради юстиції;

19) народні засідателі і присяжні (під час виконання ними цих функцій);

20) члени Центральної виборчої комісії, керівники департаментів і управлінь та їх заступники;

21) голова, заступники, члени Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури України;

22) керівники та заступники державних підприємств, установ та організацій, господарських товариств, холдингів тощо у статутному капіталі яких 25 відсотків та більше відсотків акцій (часток, паїв) належить державі (у т. ч. академій наук, засобів масової інформації, фондів, державних фінансових установ тощо);

23) керівництво вищих навчальних закладів усіх рівнів акредитації,

видів та типів освіти незалежно від форми власності;

24) керівники політичних партій та громадських організацій, а також їх заступники;

25) керівники та їх заступники осередків політичних партій в Автономній Республіці Крим, обласних, м. Києва та м. Севастополь.

26) службові особи міністерств, їх департаментів, фондів, служб, управлінь, центрів, комісій, комітетів, агентств, агенцій, інспекцій; апарату Ради національної безпеки і оборони України; центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України; Служби безпеки України; Генеральної прокуратури України; центрального апарату Національного банку України; апарату Рахункової палати України; апарату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини; апарату Верховної Ради Автономної Республіки Крим; Конституційного суду України; секретаріату Вищої кваліфікаційної комісії суддів України; апарату Вищої ради Юстиції; секретаріату Центральної виборчої комісії; секретаріату Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури України; місцевих державних адміністрацій;

27) прокурори районів, міжрайонних прокуратур, прокуратур у містах та їх заступники, прокурори та заступники прокурорів з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері;

28) державні службовці, посадові та службові особи інших органів державної влади;

29) посадові особи державних підприємств, установ та організацій, господарських товариств, у статутному капіталі яких 25 відсотків та більше відсотків акцій (часток, паїв) належить державі (у т. ч. академій наук, засобів масової інформації, фондів, державних фінансових установ тощо);

30) посадові особи органів місцевого самоврядування, керівники комунальних підприємств та їх заступники;

31) військові посадові особи Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів військових формувань, крім військовослужбовців строкової військової служби; особи рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, державної кримінально-виконавчої служби, органів та підрозділів цивільного захисту,

Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України,
податкової міліції,

32) керівництво навчальних закладів усіх рівнів акредитації, видів та типів освіти незалежно від форми власності за виключенням тих, що визначені у пункті 23 цієї статті, а також професорсько-викладацький склад вищих навчальних закладів усіх рівнів акредитації незалежно від форми власності;

33) голови, секретарі та члени виборчих комісій, крім Центральної виборчої комісії;

34) адвокати, нотаріуси, експерти, оцінювачі, аудитори, арбітражні керуючі;

35) претенденти на посади визначені у п.1-34 цієї статті.

Стаття 5. Особи, що підлягають звільненню та щодо яких застосовується тимчасова заборона обіймати посади в об'єктах люстрації.

Підлягають звільненню із займаної посади та не можуть бути обрані чи призначені на посади визначені статтею 4 цього Закону наступні особи:

1) працівники правоохоронних органів, державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування, громадяни України, вина яких встановлена у визначеному законом порядку у завданні шкоди життю, здоров'ю, майну громадян України - учасникам акцій громадського протесту та масових заходів починаючи з 21 листопада 2013 року;

2) судді, які приймали рішення щодо обрання, продовження, зміну запобіжних заходів, адміністративних арештів, протиправну відмову у задоволенні скарг, клопотань, порушення права на захист, порушення інших норм процесуального права відносно учасників акцій громадського протесту та масових заходів у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року включно та проти осіб, звільнених у відповідності до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII, Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII та осіб, визнаних політичними в'язнями згідно закону;

3) судді, які приймали рішення про обмеження конституційного права громадян

України збиратися мирно і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації у період 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року включно;

4) працівники правоохоронних органів, які брали участь у затриманні учасників акцій громадського протесту та масових заходів у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року включно та проти осіб, звільнених у відповідності до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII, Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII та визнаних політичними в'язнями згідно закону;

5) працівники правоохоронних органів, які складали та/або своєю дією чи бездіяльністю сприяли складанню рапортів, протоколів про адміністративне правопорушення, повідомлень про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, обвинувальних актів, тощо відносно учасників акцій громадського протесту та масових заходів у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року включно та проти осіб, звільнених у відповідності до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII, Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII та осіб визнаних політичними в'язнями згідно закону;

6) слідчі органів досудового розслідування, дізнавачі, оперативні працівники, інспектори, які проводили слідчі та оперативні дії відносно учасників акцій громадського протесту та масових заходів у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року включно та проти осіб, звільнених у відповідності до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII, Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII та осіб, визнаних політичними в'язнями згідно закону;

7) працівники органів прокуратури, які здійснювали процесуальне керівництво, вносили подання, погодження, підтримували клопотання про застосування запобіжних заходів, підтримували державне обвинувачення у суді, вчиняли бездіяльність відносно учасників акцій громадського протесту та масових заходів у період з 25 лютого 2010 року

по 21 лютого 2014 року включно та проти осіб, звільнених у відповідності до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII, Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII та осіб, визнаних політичними в'язнями згідно закону;

8) державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування, які будь-якими діями або бездіяльністю намагалися перешкодити або перешкоджали реалізації конституційного права громадян України збиратися мирно і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року включно;

9) особи, які співпрацювали із спецслужбами інших держав в якості таємного інформатора чи помічника в оперативному отриманні інформації;

10) особи, які закликали публічно до сепаратизму, насильницького (військового) розв'язання політичного конфлікту, порушення територіальної цілісності та суверенітету України, насильницького повалення існуючого конституційного ладу та розпалювали міжнаціональну ворожнечу;

11) особи, які робили публічні заяви та інші публічні дії, які містять ознаки расової, соціальної, культурної, релігійної нетерпимості щодо представників української нації та представників інших національностей, що проживають на території України;

12) особи, які порушували дану ними Присягу і факт порушення встановлений у визначеному законом порядку;

13) особи, що не надають підтвердження легальності джерела отриманого доходу щодо себе та членів своєї сім'ї (діти, батьки, особи, які перебувають під опікою і піклуванням, інші особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки, у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі, брати, сестри);

14) особи, що були засуджені і відносно яких не знята (погашена) судимість у встановленому законом порядку;

15) особи, що були засуджені за умисні особливо тяжкі, тяжкі та середньої тяжкості злочини незалежно від зняття (погашення) судимості;

16) особи, що мають подвійне громадянство;

17) голови, заступники та секретарі виборчих дільниць, що організовували фальсифікації виборів Президента України 2004 року, виборів народних депутатів у 2012 році;

18) особи, що організовували та вчинили дії, що призвели до втрат державного бюджету у сумі понад 1 мільйон гривень, а місцевих бюджетів у сумі понад п'ятдесят тисяч гривень;

19) особи, чия дія чи бездіяльність призвели до порушення прав людини та основоположних свобод, визнаних рішенням Європейського суду з прав людини,

Комітетом ООН з прав людини та іншими міжнародними органами;

20) члени Вищої ради юстиції, які перебували на посаді у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року включно;

21) голови та заступники голів судів загальної юрисдикції, які перебували на посаді у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року;

22) судді судів загальної юрисдикції, які були призначені на посаду судді у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року;

23) судді судів загальної юрисдикції, які працюють на посаді судді понад 10 років;

24) члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які перебували на посаді у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року;

25) члени Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури України;

26) члени Кабінету Міністрів України, які перебували на посаді у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року;

27) заступники міністрів, керівники та заступники керівників центральних органів виконавчої влади, у тому числі зі спеціальним статусом, які перебували на посаді у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року;

28) голови та заступники голів державних місцевих адміністрацій, які перебували на посаді у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року;

29) керівники та заступники керівників територіальних підрозділів МВС України в областях, містах Києві та Севастополі, міських, районних відділів територіальних підрозділів, які перебували на посаді у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року;

30) особи, які входили до складу Ради національної безпеки і оборони України та її Апарату у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року;

31) особи, які працювали на будь-якій керівній посаді в Адміністрації Президента України у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року;

32) Генеральні прокурори України та заступники Генерального прокурора України, прокурори та заступники прокурорів області, прокурори та заступники прокурорів м. Києва, прокурори та заступники прокурорів м. Севастополя, прокурори та заступники прокурорів Автономної Республіки Крим, прокурори районів, міжрайонних прокуратур, прокуратур у містах та їх заступники, прокурори та заступники прокурорів Дніпровської екологічної прокуратури (на правах обласної спеціалізованої), прокурори та заступники прокурорів з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері, які перебували на посаді у період з 25 лютого 2010 року по 21 лютого 2014 року;

33) особи, які до 01 січня 1992 року працювали на керівних посадах у Комуністичній партії ССРСР, КГБ ССРСР або свідомо (в т. ч. таємно) співпрацювали з органами державної безпеки ССРСР, або брали участь у переслідуваннях громадян ССРСР, зокрема:

а) працювали на керівних посадах Комуністичної партії ССРСР від рівня районного комітету і вище, членом ЦК КПСС;

б) працювали на посаді секретаря партійного комітету КПСС на підприємстві, установі, в організації;

в) працювали на керівних посадах у КГБ ССРСР або в штаті 5-го (по боротьбі з ідеологічними диверсіями) управління КГБ ССРСР;

г) працювали на посаді начальника політичного відділу (управління) в Совецькій Армії, МВД ССРСР;

д) виконували функції резидента, агента, утримувача конспіративної квартири, інформатора або позаштатного співробітника КГБ ССРСР;

е) брали участь у переслідуваннях громадян ССРСР з мотивів політичного, соціального, класового, національного і релігійного характеру;

є) причетні до організації політичних переслідувань учасників українського національно-визвольного руху часів Другої світової війни та післявоєнного часу;

ж) рахувалися студентами вищого навчального закладу ім. Фелікса Дзержинського при Раді міністрів ССРСР, вищого навчального закладу Міністерства внутрішніх справ ССРСР, Вищої політичної, партійної школи ССРСР, УССРСР або науковим аспірантом, або студентом чи учасником курсів у спеціальних партійних, політичних школах, або курсах і школах ФСБ, КГБ, КПСС на теренах СРСРСР та СНД.

34) особи, що подали неправдиві відомості в люстраційній декларації.

2. Підставами для звільнення з посади та тимчасової заборони обіймати посади є:

1) відмова суб'єкта люстрації подати люстраційну декларацію у визначеному цим законом строк.

2) рішення органу люстрації про визнання особи люстрованою.

РОЗДІЛ 2. СИСТЕМА ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ЛЮСТРАЦІЇ

Стаття 6. Система органів люстрації

1. Систему органів люстрації складають Державна люстраційна комісія України та підпорядковані їй регіональні люстраційні комісії: Люстраційна комісія Автономної Республіки Крим, люстраційні комісії областей, люстраційні комісії у місті Києві та місті

Севастополі.

Стаття 7. Статус органів люстрації

Органи люстрації є державними органами виконавчої влади зі спеціальним статусом і підзвітні Верховній Раді України.

Органи люстрації здійснюють свою діяльність на постійній основі, самостійно, незалежно від будь-яких інших органів держави.

Органи люстрації є юридичними особами, мають печатки із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, відповідні бланки.

Стаття 8. Склад органу люстрації

До складу органу люстрації входять голова, перший заступник, заступник голови, секретар та члени органу люстрації. Кількісний склад Державної люстраційної комісії України становить 15 осіб, з яких десять повинні мати вищу юридичну освіту. Кількісний склад регіональної люстраційної комісії становить 11 осіб, з яких сім повинні мати вищу юридичну освіту.

Для здійснення своєї діяльності кожний орган люстрації має апарат, структуру і штатний розпис. Апарат, структуру і штатний розпис регіональних люстраційних комісій затверджує Державна люстраційна комісія України за поданням голови Державної люстраційної комісії України в межах бюджетних коштів, передбачених на утримання органів люстрації.

Стаття 9. Порядок формування Державної люстраційної комісії України

Верховна Рада України призначає на посаду та звільняє з посади голову, першого заступника, заступника, секретаря та членів Державної люстраційної комісії України.

Подання кандидатів в члени Державної люстраційної комісії України та на посади голови, першого заступника, заступника, секретаря Державної люстраційної комісії України вносяться депутатськими фракціями та групами у Верховній Раді України з числа осіб, які запропоновані громадськими організаціями і відповідають вимогам цього Закону.

Подання про призначення голови, першого заступника, заступника, секретаря та членів Державної люстраційної комісії України

розглядаються спеціальною комісією Верховної Ради України, утвореної із числа народних депутатів України, які дали на це згоду. Кількісний склад спеціальної комісії формується з урахуванням принципу пропорційного представництва депутатських фракцій.

Спеціальна комісія Верховної Ради України, проводить люстраційну перевірку осіб, вказаних у поданнях, протягом 30 днів з моменту внесення подання.

За результатами проведення люстраційної перевірки Спеціальна комісія Верховної Ради України, приймає рішення про рекомендування або про відмову у рекомендуванні щодо призначення голови, першого заступника, заступника, секретаря та членів Державної люстраційної комісії України.

Рішення про призначення та звільнення з посади голови, першого заступника, заступника, секретаря та членів Державної люстраційної комісії України приймається більшістю від складу Верховної Ради України.

Стаття 10. Порядок формування регіональних люстраційних комісій

Державна люстраційна комісія України призначає на посаду та звільняє з посад голів, перших заступників, заступників, секретарів та членів регіональних люстраційних комісій.

Подання кандидатів в члени регіональних люстраційних комісій та на посади голів, перших заступників, заступників, секретарів регіональних люстраційних комісій вносяться до Державної люстраційної комісії України громадськими організаціями у кількості не більше двох осіб від однієї громадської організації.

Державна люстраційна комісія України, проводить люстраційну перевірку осіб, вказаних у поданнях, протягом 30 днів з моменту внесення подання.

За результатами проведення люстраційної перевірки Державна люстраційна комісія України, приймає рішення про призначення голови, першого заступника, заступника та секретаря регіональної

люстраційної комісії.

Рішення про призначення та звільнення з посад голів, перших заступників, заступників, секретарів та членів регіональної люстраційної комісії приймається більшістю від присутнього на засіданні складу Державної люстраційної комісії України.

Регіональні люстраційної комісії формуються через три місяці з дня створення Державної люстраційної комісії України.

Стаття 11. Вимоги до голів, перших заступників, заступників, секретарів та членів органів люстрації

Головою Державної люстраційної комісії України та Головами регіональних люстраційних комісій може бути громадянин України, який на день призначення досяг тридцяти років, має право голосу, проживає в Україні не менше десяти останніх років, володіє державною мовою, має вищу освіту, дав письмову згоду на призначення в орган люстрації та не має обмежень встановлених цих Законом.

Першим заступником, заступником Голови та секретарем Державної люстраційної комісії України та першим заступником, заступником, секретарем регіональних люстраційних комісій може бути громадянин України, який на день призначення досяг двадцяти п'яти років, має право голосу, проживає в Україні не менше десяти останніх років, володіє державною мовою, має вищу юридичну, дав письмову згоду на призначення в орган люстрації та не має обмежень встановлених цих Законом.

Членом органу люстрації може бути громадянин України, який на день призначення досяг двадцяти п'яти років, має право голосу, має вищу освіту, проживає в Україні не менше десяти останніх років, володіє державною мовою, дав письмову згоду на призначення в орган люстрації та не має обмежень встановлених цих Законом.

Стаття 12. Обмеження для членів органів люстрації

1. Не можуть бути призначені на посаду голови, першого заступника, заступника, секретаря та члена органу люстрації особи, які:

- 1) визнані у встановленому законом порядку недієздатними або обмежено дієздатними;
- 2) особи, що були засуджені і відносно яких не знята (погашена) судимість у встановленому законом порядку;
- 3) особи, що були засуджені за умисні особливо тяжкі, тяжкі та середньої тяжкості злочини незалежно від зняття (погашення) судимості;
- 4) притягувались до адміністративної відповідальності за вчинення корупційних правопорушень;
- 5) протягом останніх десяти років перед призначенням обіймали посади Президента України, суддів, прокурорів, слідчих, інших працівників правоохоронних органів, були народними депутатами, помічниками народних депутатів, депутатами всіх рівнів, державними службовцями;
- 6) є керівниками політичної партії або членом керівного органу політичної партії та/або керівниками та заступниками місцевого осередку політичних партій;
- 7) у разі призначення будуть безпосередньо підпорядковані особам, які є їхніми близькими родичами;
- 8) не можуть виконувати повноваження за станом здоров'я;
- 9) є люстрованими особами.

2. На членів органу люстрації розповсюджуються обмеження, передбачені Законом України “Про державну службу”.

3. Члени органу люстрації не мають права займатися підприємницькою діяльністю безпосередньо або через посередників чи підставних осіб, а також займатися іншою оплачуваною діяльністю (крім наукової, викладацької та творчої роботи).

4. Строк повноважень члена органу люстрації складає 5 років. Одна і та ж особа не може бути членом будь-якого органу люстрації більше ніж один строк. Член органу люстрації є державним службовцем.

5. Члени органу люстрації не мають права перебувати на державній службі протягом 5 наступних років після звільнення з посади члена органу люстрації.

Стаття 13. Присяга члена органу люстрації

Член Державної люстраційної комісії України перед вступом на посаду складає на пленарному засіданні Верховної Ради України присягу такого змісту:

“Я (прізвище, ім'я та по батькові), урочисто присягаю Українському народу при здійсненні своїх повноважень у (назва органу люстрації) додержуватися Конституції України та законів України, чесно і сумлінно виконувати покладені на мене обов'язки, бути об'єктивним, неупередженим та справедливим у вирішенні питань, що належать до повноважень органів люстрації, та бути вірним Присязі”.

Особа, яка склала присягу члена Державної люстраційної комісії України, ставить свій підпис під текстом присяги.

Відмова члена Державної люстраційної комісії України скласти присягу тягне за собою скасування Верховною Радою України рішення про його призначення.

Члену Державної люстраційної комісії України після складення ним присяги видається посвідчення за підписом Голови Верховної Ради України.

Члени регіональних люстраційних комісій складають присягу на засіданні Державної люстраційної комісії України.

Особа, яка склала присягу члена регіональної люстраційної комісії, ставить свій підпис під текстом присяги.

Відмова члена регіональної люстраційної комісії скласти присягу тягне за собою скасування Державною люстраційною комісією України рішення про його призначення.

Державна люстраційна комісія України є повноважною з моменту призначення на посаду та складення присяги не менше двох третин її складу.

Регіональна люстраційна комісія є повноважною з моменту призначення на посаду та складення присяги не менше семи членів її складу.

Порушення присяги членом органу люстрації є підставою для його звільнення.

Одночасно із складанням присяги член органу люстрації отримує допуск до державної таємниці і не потребує додаткової перевірки у відповідності до Закону України «Про державну таємницю».

Стаття 14. Організація діяльності органу люстрації

1. Орган люстрації є колегіальним органом. Основною формою роботи органу люстрації є засідання, яке скликається головою комісії, в разі його відсутності – першим заступником або заступником голови, а в разі відсутності голови та його заступників - секретарем органу люстрації.
2. На письмову вимогу третини складу органу люстрації голова органу люстрації зобов'язаний скликати засідання органу люстрації не пізніше двох днів після отримання такої вимоги.
3. Засідання Державної люстраційної комісії України є повноважним за умови присутності на ньому не менше двох третин її персонального складу.
4. Засідання регіональної люстраційної комісії є повноважним за умови присутності на ньому не менше семи членів її персонального складу.

Стаття 15. Повноваження Державної люстраційної комісії України

1. Державна люстраційна комісія України:

- 1) організовує та здійснює процедуру люстрації щодо осіб, які обіймають або претендують на посади, визначені пунктами 1-25 частини першої статті 4 цього Закону, а також державних службовців 1-3 категорій згідно із класифікацією посад, визначеному Законом України «Про державну службу»;
- 2) створює та забезпечує функціонування сайту Державної люстраційної комісії України;
- 3) створює та забезпечує функціонування друкованого засобу масової інформації «Люстраційний вісник України»;
- 4) створює та веде Люстраційний реєстр, який в обов'язковому порядку оприлюднюють на офіційному сайті Державної люстраційної комісії України та друкованого засобу масової інформації «Люстраційний вісник України»;
- 5) контролює своєчасне подання суб'єктами люстрації, визначеними пунктом 1 частини 1 цієї статті, люстраційних декларацій

та проходження ними процедури люстрації;

6) організовує та контролює роботу регіональних люстраційних комісій;

7) ухвалює Регламент Державної люстраційної комісії України та регіональних органів люстрації;

8) видає у випадках, передбачених Законом, нормативно-правові акти і методичні рекомендації з питань проведення люстрації;

9) інформує Верховну Раду України про роботу Державної люстраційної комісії України та регіональних органів люстрації;

10) роз'яснює через засоби масової інформації порядок застосування законодавчих та інших нормативно-правових актів про люстрацію;

11) забезпечує додержання люстраційного законодавства органами люстрації;

12) затверджує зразок люстраційної декларації, зразок довідки про проходження люстрації, а також форми звітів про роботу, проведену органами люстрації;

13) видає рішення за наслідками люстрації;

14) організовує у межах своїх повноважень роботу щодо забезпечення охорони державної таємниці в органах люстрації;

15) раз на п'ять років проводити процедуру амністії, щодо окремих люстрованих осіб у відповідності до порядку встановленого Державною люстраційною комісією України;

16) виконує інші повноваження, визначені цим Законом.

Стаття 16. Повноваження регіональних органів люстрації

1. Регіональні люстраційні комісії:

1) організовує та здійснює процедуру люстрації щодо осіб, які обіймають або претендують на посади, визначені пунктами 26-34 частини першої статті 4 цього Закону за територіальним розміщення об'єктів люстрації;

2) контролюють своєчасне подання суб'єктами люстрації, визначеними

пунктом 1 частини 1 цієї статті, люстраційних декларацій та проходження ними процедури люстрації;

3) видають рішення за наслідками люстрації;

4) виконують інші повноваження, визначені цим Законом.

Стаття 17. Повноваження Голови Державної люстраційної комісії України

1. Голова Державної люстраційної комісії України на виконання повноважень, визначених цим Законом:

1) веде засідання Державної люстраційної комісії України;

2) підписує акти, прийняті Державною люстраційною комісією України;

3) представляє Державну люстраційну комісію України у зносинах з іншими органами державної влади України та органами влади інших держав і міжнародними організаціями;

4) організовує підготовку питань до розгляду на засіданнях Державної люстраційної комісії України;

5) забезпечує розробку проекту кошторису органів люстрації на наступний рік;

6) виконує доручення Державної люстраційної комісії України;

7) здійснює інші повноваження, визначені цим Законом.

Стаття 18. Права, гарантії та обов'язки члена органу люстрації

1. Член органу люстрації має право:

1) безперешкодного доступу до архівів органів державної влади та управління, органів місцевого самоврядування, судів, Збройних Сил України, правоохоронних органів, архівів Комуністичної партії СРСР та КДБ СРСР, в т. ч. до державної або іншої захищеної законом таємниці. Доступ до державної або іншої захищеної законом таємниці надається після взяття членом органу люстрації письмового зобов'язання щодо збереження зазначеної таємниці;

2) робити люстраційні запити та отримувати на них вчасно обґрунтовані відповіді від правоохоронних органів, органів державної влади, місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій,

вищих навчальних закладів;

3) перевіряти інформацію, надану на люстраційні запити, в архівах Служби безпеки України або, за необхідністю, в інших правоохоронних органах, органах державної влади, місцевого самоврядування, підприємствах, установах та організаціях, вищих навчальних закладах;

4) викликати та заслуховувати громадян, які подали заяви про суб'єкта люстрації, а також відбирати у цих громадян письмові свідчення про суб'єкта люстрації;

5) звертатися по допомогу до державних органів влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових, службових осіб, керівників (або посадових осіб, що виконують їх обов'язки) підприємств, установ, організацій усіх форм власності, об'єднань громадян, а також правоохоронних органів, які зобов'язані сприяти органу люстрації;

2. Невиконання законних вимог органу люстрації тягне за собою відповідальність, передбачену чинним законодавством України.

3. На членів органу люстрації протягом строку їх діяльності та п'яти років після припинення їх діяльності поширюються гарантії недоторканності та державного захисту, передбачені чинним законодавством про статус суддів.

4. Член органу люстрації зобов'язаний:

1) дотримуватися даної ним Присяги;

2) здійснювати розгляд персональних справ суб'єктів люстрації з дотриманням вимог законності, чесності та порядності;

3) не розголошувати таємницю конфіденційної інформації, що йому стала відома в результаті його діяльності протягом усього часу повноважень та протягом 5 років після звільнення.

Стаття 19. Фінансування органів люстрації

Видатки на утримання органів люстрації здійснюються безпосередньо з Державного бюджету України. Обсяг цих коштів щорічно встановлюється Верховною Радою України і зазначається у Державному бюджеті України окремим рядком.

РОЗДІЛ 3. ПРОЦЕДУРА ЛЮСТРАЦІЇ

Стаття 20. Порядок подання люстраційної декларації до органу люстрації

1. Суб'єкт люстрації, який обіймає посаду в об'єкті люстрації, зобов'язаний подати люстраційну декларацію до органу люстрації у 30-денний строк з дня формування відповідного органу люстрації у порядку визначеному Державною люстраційною комісією України.
2. Суб'єкт люстрації, який претендує на зайняття посади чи на обрання на виборну посаду в об'єктах люстрації зобов'язаний подати люстраційну декларацію до відповідного органу люстрації одночасно з поданням документів для прийняття на роботу в об'єкт люстрації або наданням згоди на роботу в ньому.
3. Суб'єкт люстрації звільняється від обов'язку подати люстраційну декларацію у випадку звільнення за власним бажанням із займаної посади, зняття своєї кандидатури на виборну посаду або відмови обіймати запропоновану посаду.
4. Після отримання люстраційної декларації орган люстрації протягом десяти днів вносить особу до люстраційного реєстру з поміткою “Люстраційна декларація прийнята до розгляду”. Занесення особи до люстраційного реєстру вважається фактом повідомлення декларанта про прийняття його декларації до розгляду.
5. Декларант зобов'язаний самостійно пересвідчитись в наявності відповідного запису щодо себе в люстраційному реєстрі та письмово повідомляти безпосереднього керівника, відповідну виборчу комісію або працедавця про наявність поміток щодо себе в люстраційному реєстрі та відповідний номер реєстраційного запису.
6. Суб'єкт люстрації зобов'язаний письмово повідомити номер реєстраційного запису з поміткою “Люстраційна декларація прийнята до розгляду” щодо себе в люстраційному реєстрі:
 - а) одночасно з поданням заяви (в тексті заяви) про прийняття особи на роботу в об'єкті люстрації;
 - б) одночасно з поданням заяви (в тексті заяви) про реєстрацію кандидата на виборну посаду;
 - в) у 30-денний строк з дня формування відповідного органу люстрації

для тих, хто обіймає посаду в об'єктах люстрації.

7. Передумовою для перебування суб'єкта люстрації на посаді в об'єкті люстрації є наявність особи в люстраційному реєстрі із поміткою “Люстраційна декларація прийнята до розгляду”.

8. Люстраційна декларація подається суб'єктом люстрації кожного разу при призначенні на посаду, переведення на іншу посаду або обрання на посаду в об'єктах люстрації, визначених частиною першою статті 4 цього Закону.

Стаття 21. Підготовка персональних справ суб'єктів люстрації до розгляду

Після надходження люстраційної декларації орган люстрації:

1) реєструє люстраційні декларації в установленому законом порядку;

2) формує персональну справу суб'єкта люстрації та визначає доповідача у ній;

3) у п'ятиденний термін оприлюднює відомості про суб'єкта люстрації на офіційному сайті Державної люстраційної комісії України та друкованому виданні «Люстраційний вісник України»;

4) у п'ятиденний термін подає люстраційний запит до Служби безпеки України або, за необхідності, до інших правоохоронних органів, органів державної влади, місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, вищих навчальних закладів будь-якої форми власності щодо достовірності інформації, поданої суб'єктом люстрації в люстраційній декларації і відповідь на які надається протягом 10 днів з дня отримання такого запиту;

5) у п'ятидесятиденний термін з моменту оприлюднення відомостей про суб'єкта люстрації приймає письмові свідчення громадян України щодо визнання суб'єкта люстрації люстрованою особою, оформлені відповідно до Закону України “Про звернення громадян”;

6) у виняткових випадках приймає та направляє до відповідного об'єкта люстрації рішення про відсторонення суб'єкта люстрації від займаної ним посади на строк розгляду персональної

справи суб'єкта люстрації.

Суб'єкт люстрації має право на ознайомлення зі своєю персональною справою у порядку визначеному Державною люстраційною комісією України.

Стаття 22. Розгляд персональної справи суб'єкта люстрації органом люстрації

Персональні справи суб'єктів люстрації розглядаються органом люстрації в закритому режимі з обов'язковим повідомленням суб'єктів люстрації. Суб'єкти люстрації мають право бути присутнім особисто при розгляді своїх персональних справ. Присутність на засіданні органу люстрації громадян, які подали письмові свідчення про суб'єкта люстрації, є обов'язковою. При розгляді персональних справ суб'єктів люстрації може бути присутній Уповноважений Верховної Ради України з прав людини або його представник.

Орган люстрації починає розгляд персональної справи суб'єкта люстрації не пізніше 75 днів з дня надходження його люстраційної декларації, а для суб'єктів люстрації, які претендують на обрання до представницьких органів влади, – не пізніше 55 днів.

Розгляд персональної справи суб'єкта люстрації по суті розпочинається з представлення справи доповідачем у справі про зміст люстраційної декларації, письмових відповідей на люстраційні запити, письмових свідчень громадян.

Після доповіді у справі орган люстрації заслуховує пояснення суб'єкта люстрації, заслуховує свідків. Свідка попереджають про відповідальність за надання неправдивих свідчень.

За наполяганням не менш як третини складу органу люстрації або за бажанням суб'єкта люстрації може бути застосовано детектор брехні (поліграф). Результати перевірки свідчень суб'єкта люстрації на детекторі брехні долучаються до його персональної справи.

Стаття 23. Ухвалення рішення органом люстрації

1. Після виконання процедури розгляду персональної справи суб'єкта люстрації головуючий засідання органу люстрації ставить на голосування одне з рішень:

про визнання суб'єкта люстрації люстрованою особою;
про визнання суб'єкта люстрації таким, що має право обіймати посаду у відповідному об'єкті люстрації.

2. Рішення передбачене частиною 1 статті 23 Закону ухвалюється на засіданні органу люстрації відкритим голосуванням більшістю голосів від присутнього складу органу люстрації. В разі рівності голосів, голос головуєчого на засідання є вирішальним.

3. Рішення органу люстрації набирає чинності з моменту його прийняття. Рішення є публічним і підлягає опублікуванню на офіційному сайті Державної люстраційної комісії України та у друкованому виданні «Люстраційний вісник України».

4. Повний текст рішення, передбаченого частиною 1 статті 23 Закону, виготовляється і надсилається до відповідного об'єкта люстрації, а також передається суб'єкту люстрації особисто чи направляється на вказану ним адресу не пізніше 5 днів із дня проголошення зазначеного рішення.

5. Рішення органу люстрації є обов'язковим для виконання всіма особами на всій території України, його виконання гарантується заходами державного примусу.

6. Рішення, дії чи бездіяльність регіональної люстраційної комісії можуть бути оскаржені суб'єктом люстрації або Генеральним прокурором України до Державної люстраційної комісії України або до Вищого адміністративного суду України протягом 30 робочих днів з дня прийняття рішення чи вчинення дії або бездіяльності.

7. Рішення, дії чи бездіяльність Державної люстраційної комісії України можуть бути оскаржені суб'єктом люстрації або Генеральним прокурором України виключно до Вищого адміністративного суду України в порядку, встановленому Кодексом адміністративного судочинства України протягом 30 робочих днів з дня прийняття рішення чи вчинення дії або бездіяльності.

8. Орган люстрації не може скасувати своє власне рішення про визнання суб'єкта люстрації люстрованою особою, якщо таке рішення було прийняте.

9. Визнання органом люстрації суб'єкта люстрації люстрованою особою тягне за собою звільнення та/або заборону на обіймання посад, визначених частиною 1 статті 4 цього Закону, строком на двадцять років з моменту ухвалення органом люстрації відповідного рішення.

Звільнення або заборона на обіймання посад, визначених частиною 1 статті 4 цього Закону не підпадають під дію Кодексу законів про працю України, окрім дії статті 47 цього Кодексу.

Люстрованій особі, додатково заборонено:

- 1) бути учасником чи працівником у компаніях, що займаються наданням послуг охорони;
- 2) очолювати або бути членом у радах громадських організацій;
- 3) очолювати або бути членом у радах церков або релігійних організацій;
- 4) очолювати або бути членом у радах засобів масової інформації;
- 5) володіти травматичною чи вогнепальною зброєю;
- 6) приймати участь у виборчому процесі у якості голови, секретаря або члена виборчої комісії.

Стаття 24. Відомості про суб'єкта люстрації, які підлягають оприлюдненню.

Відомості про суб'єкта люстрації, які підлягають оприлюдненню на сайті Державної люстраційної комісії України та у друкованому органі «Люстраційний вісник України»:

- 1) прізвище, ім'я та по батькові;
- 2) дата подання люстраційної декларації;
- 3) дата народження;
- 4) місце народження;
- 5) посада, яку обіймає;
- 6) посада, на яку претендує;
- 7) позначка про результат проходження люстрації (люстровано або не люстровано особу).

Відомості, визначені пп. 1–4, 7 частини першої цієї статті включаються до довідки про проходження люстрації.

Стаття 25. Наслідки набуття чинності рішенням органу люстрації.

Суб'єкт люстрації щодо якого набуло чинності рішення про визнання суб'єкта люстрації люстрованою особою вважається звільненим із відповідної посади у об'єкті люстрації, або особою, яка

не має права займати посаду чи бути обраною до об'єкта люстрації з дня набуття чинності зазначеним рішенням органу люстрації.

Суб'єкт люстрації щодо якого набуло чинності рішення про визнання суб'єкта люстрації таким, що має право обіймати посаду у відповідному об'єкті люстрації вважається таким з дня набуття чинності зазначеним рішенням органу люстрації.

Стаття 26. Особливості застосування процедури люстрації для кандидатів у члени органу люстрації

Претенденти на посади в Державну люстраційну комісію України подають люстраційні декларації до Спеціальної комісії Верховної Ради України.

Процедуру люстрації для кандидатів на посади в Державну люстраційну комісію України здійснює Спеціальна комісія Верховної Ради України, в порядку, визначеному цим Законом.

Претенденти на посади в регіональні люстраційні комісії подають люстраційні декларації до Державної люстраційної комісії України.

Процедуру люстрації для кандидатів на посади в регіональні люстраційні комісії здійснює Державна люстраційна комісія України, в порядку, визначеному цим Законом.

РОЗДІЛ 4. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ЛЮСТРАЦІЮ

Стаття 27. Відповідальність за прийняття на роботу або незвільнення із займаної посади люстрованої особи

Прийняття на роботу або незвільнення чи інше неусунення із займаної посади люстрованої особи посадовою особою, уповноваженою на ухвалення рішення про обрання, призначення чи затвердження суб'єкта люстрації на посаді в об'єкті люстрації, тягне за собою адміністративну відповідальність у вигляді штрафу в розмірі тисячу неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з одночасним винесенням органом люстрації розпорядження про усунення порушень законодавства про люстрацію в порядку встановленому законом.

У разі невиконання або несвоєчасного виконання розпорядження про усунення порушень законодавства про люстрацію орган люстрації

приймає рішення про визнання такої посадової особи люстрованою особою.

Стаття 28. Відповідальність посадових осіб

За ненадання, умисне затримування, надання недостовірної чи неповної інформації на запит органу люстрації, а також неналежне (формальне) оформлення відповіді, винні особи несуть відповідальність, передбачену Кримінальним кодексом України.

Стаття 29. Контроль за дотриманням законодавства про люстрацію

Контроль за дотриманням законодавства про люстрацію здійснюють Верховна Рада України, Президент України, Уповноважений з прав людини Верховної Ради України.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. З моменту набрання чинності цього Закону:
 - 1) на найближчому пленарному засіданні Верховної Ради України створюється спеціальна комісія Верховної Ради України з проведення процедури люстрації для кандидатів у члени Державної люстраційної комісії України.
 - 2) на найближчому пленарному засіданні Верховної Ради України створюється Державна люстраційна комісія України, яка розпочинає свою діяльність з дня призначення у встановленому Законом порядку голови, першого заступника, заступника, секретаря та членів Державної люстраційної комісії України.
 - 3) норми Закону України «Про судоустрій і статус суддів»

(Відомості Верховної Ради України, 2010, №41-42, № 43, № 44-45, ст.529)
щодо перебування на посаді судді безстроково не поширюються на дію цього Закону.

4) обрання на посаду судді безстроково здійснювати заборонено.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 25 - 26, ст. 131):

- доповнити новою статтею 351¹ такого змісту:

«Стаття 351¹. Перешкоджання діяльності органів, що здійснюють люстрацію.

Невиконання службовою особою законних вимог органу, що здійснює люстрацію, не відповідь на запит, створення штучних перешкод у його роботі, надання недостовірної інформації -

карається штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до трьох років або позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років».

- доповнити новою статтею 366¹ такого змісту:

«Стаття 366¹. Неправдиве декларування відомостей у люстраційній декларації

1. Зазначення суб'єктами люстрації завідомо неправдивих відомостей у люстраційній декларації, -

карається позбавленням волі на строк до трьох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк від трьох до п'яти років.

Примітка. Суб'єктами люстрації у статті 366¹ цього Кодексу є особи, визначені статтею 4 Закону України «Про проведення люстрації в Україні».

2) У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до N 51, ст. 1122):

— доповнити новою статтею 172¹⁰ такого змісту:

«Стаття 172¹⁰. Порушення порядку подання люстраційної

декларації

Неподання або несвоєчасне подання люстраційної декларації, передбаченої Законом України «Про проведення люстрації в Україні», - тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, визначені статтею 4 Закону України «Про проведення люстрації в Україні»;

– доповнити частину першу статті 255 пунктом 13 такого змісту:

«13) посадові особи органів люстрації (стаття 172¹⁰).»;

– у частині другій статті 250, частині другій статті 268 цифру «172⁹» замінити цифрою «172¹⁰».

4. До приведення законодавства України у відповідність з цим Законом законодавчі та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення законів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова

Верховної Ради України